

Dragi Andersene,

odlučila sam ti napisati pismo jer uistinu volim tvoje bajke. Jednostavni opisi i izrečeni osjećaji omogućuju mi da bolje upoznam tvoje likove. Napisao si predivne priče koje govore o stvarnom životu, ali u nekim bajkama si se prepustio mašti i stvorio nestvarne svjetove za koje danas cijeli svijet zna. Pišem ti o dvjema tvojim bajkama: *Djevojčici sa šibicama* i *Maloj sireni*.

U bajci *Djevojčica sa šibicama* govoriš o vrlo teškom životu djevojčice, koja je cijeli svoj život živjela na ulici i na kraju umrla od hladnoće u novogodišnjoj noći. Ova bajka je vrlo stvarna i nažalost, događa se i danas, djevojčice širom svijeta umiru u vrlo okrutnim i neljudskim uvjetima.

„*Mala djevojčica je tako hodala bosih nogu, koje su bile plave i crvene od hladnoće.*“

U ovoj rečenici jasno osjećam bol i jaku hladnoću koju je djevojčica najviše osjećala u hladnim, smrznutim i bosim nogama. Kada sam prvi put pročitala ovu bajku, plakala sam. Andersene, ja imam dom, mamu, tatu, sestre i topao krevet u kojem mogu spavati, ne smrzavam se i imam što jesti. Život mi je lijep i ispunjen i ne trebaju mi šibice da se ugrijem. Od tebe sam očekivala sretan završetak, savršenost. No nakon čitanja, tisuću pitanja vrtjelo se mojom glavom: Kada bi u životu sve bilo savršeno i kada bismo imali sve što poželimo, kakav bi smisao imao život? Ako se ni za što ne moramo boriti, kako bismo onda mogli poželjeti napredak ili ostvarenje nekog cilja? Želim li u životu pomagati ljudima koji su baš poput djevojčice sa šibicama? U kojem se tvome liku vidim?

Tada sam shvatila da ne želim promijeniti završetak ove tvoje bajke. Sva moja pitanja bila su plod tvoga nesretnoga završetka. Priča je vrlo svakodnevna, a završetak ju je učinio toliko drugačijom, a istovremeno i okrutnijom od drugih bajki za djecu. *Djevojčica sa šibicama* je predivna bajka i navela me na razmišljanje o tome što zapravo želim postići sa svojim životom.

I baš kada sam mislila da me više ne možeš iznenaditi, susrela sam se s bajkom *Mala sirena*. Pročitala sam nekoliko inačica *Male sirene* i pogledala animirani Disneyev film, ali tek sam nedavno pročitala pravu, izvornu bajku *Mala sirena*. Iznenadila sam se koliko se razlikuje od drugih inačica. Ovo se zove okrutnost i surovost! Morska je vještica Maloj sireni odrezala jezik kako bi joj uzela glas. Ako želi postati čovjekom, svaki će joj korak biti kao da hoda po noževima. Ili završetak: Mala sirena se zbog ljubavi prema princu odriče vlastitog života. Andersene, prijatelju, ja imam samo dvanaest godina i ovi dijelovi mi se ne sviđaju. Izvukao si se poukom kako se za pravu ljubav treba boriti, a Maloj sireni si udahnuo veliku hrabrost i dobro srce. No cijela bajka sadrži previše nasilja i krvi. Trebao si omogućiti princu sposobnost uklanjanja kletve s Male sirene. Kada bi saznala da princ već voli drugu, ona bi se mogla vratiti natrag u more i postati sirenom.

Ne osuđujem te zbog okrutnosti u ovim dvjema bajkama, nekako te shvaćam. Iako sam dijete, htio si me pripremiti za one malo mračnije strane života i pomoći mi da razumijem život u njegovoj potpunosti. Drago mi je što sam ti napisala ovo pismo i ja bih voljela postati pisac baš kao i ti. Nadam se da će mi se ta želja ostvariti. To je bilo sve što sam ti željela reći. Veliki pozdrav od Petre.

Petra Maloševac, 6.a

Osnovna škola Vladimira Nazora u Vinkovcima

U Vinkovcima 27. ožujka 2017.